

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Plitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételevel.

Francia választások.

(Bécsi levél.)

Nagybecskerek, augusztus 29.

Élénk figyelemmel kísérte egész Európa a francia választásokat. Mindenki úgy gondolkodott, hogy a Panama botrányoknak meg lesznek a maga következményei.

Franciaország mindig érdekelt s mindig érdekelni fog bennünket. Soha sem csináltunk titkot a rokonszenvből, melyet ama úde szellemű s vidám szívű nép iránt keblünkben ápolunk, a melynek a civilizáció és humanitás oly sokat köszönhetnek. A hármasszövetség pedig, melynek tántorithatatlan hivei vagyunk, nem képez akadályt ez érdelemre nézve, mert nem Franciaország ellen, egyáltalán senki ellen, hanem csak a békéért van a szövetség létesítve és ha a szövetség valamelyik tagját kedv szállná meg a háborúra, azt is megfékezne a szövetség. Így ez az Isten-áldotta békeszövetség bizonyos értelemben a tulajdon tagjai ellen is van és ha például nekünk magunknak kedvünk kerekednék, valakibe belekötni, a szövetségi szerződés folytán kötelesek vagyunk, visszatartani magunkat. És aztán: minél jobb folynak Franciaország dolgai benn, annál kevesebb oka és kedve lesz a diversziókra kifelé, annál kevésbé fogja megzavarni akarni a békét, melyre neki magának is szüksége van, s mely neki is jól esik.

Mindezek után könnyen érthető, hogy itt feszült várakozással tekintettek a francia kamarai választások elé. Ma még csak sommás, a részletekbe nem ereszkedő tudósítás van ugyan elöttünk, de már ez is meglehetősen barátságos, Franciaország és a béke barátainak kellemes képét mutatja az új kamarának. Annyi már ma bizonyos, hogy a mérsékelt ó-republikánusok győztek, hogy az új kamarában igen nagy többség fölött fognak rendelkezni, míg a monarchisták vegyes társasága, a mely a nélkül, hogy akarná, restauráczióval velleitásaival a nyugtalansághoz és exczessziv chauvinizmushoz hajjt, igen tetemesen

redukáltatott, majdnem megsemmisített, a szocialisták említésre méltó haladást alig tettek, a boulangizmust és antiszemitizmust pedig a hozzá tapadó árulkodással, korrupciószaglálással, lelkiismeretlen igaztással és szemérmelen rágalmazással együtt utálattal visszautasította a suffrage universel. Mindenesetre sajnálni való, hogy a monarchizmustól a köztársasághoz tért konzervatívok, az ugynevezett ralliáltak, a legerkölsősebb és kormányra legképesebb elem, nem jutottak eredményre a kamarai választásokban: arra számítottak, hogy mintegy száz ember erősen fognak bevonulni és alig ütök meg a két tucizatot. Figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a francia pór, a kinek a ralliáltak többnyire prezentálták magukat, nagy róka. A pápa azt üzente, hogy a létező köztársasági kormányfőmát tisztelni, őszintén elismerni kell; erre úgy gondolkodott a fífikus francia paraszt, hogy ha már egyszer így van, ám legyen, ha szavazatomat a köztársaságnak adom, mint a Szent Atya kívánja, mindjárt kipróbált köztársaságit választok, nem pedig ujat. Azt a mondatot, hogy egy megtért annyit ér, mint kilencvenkilenc igaz, csak akadémiusan szokták venni; mért adja a paraszt a képviselői mandátumot tömegesen a politikai konvertitáknak? Különben hátra vannak még a pótválasztások, számra százötven, még összeszedhetik magukat a ralliáltak; a tulzó árnyalatok itt alkalmasint üres kézzel fognak elmenni, mert az utóválasztásoknál rendesen az az irányzat győz, a mely az általános választásoknál volt győztes.

Most minden attól függ, hogy a kivívott mandátumok, mint oszlanak meg a republikánus csoportok közt, vajjon a mérsékelteknek van-e oly erős többségük, hogy el lehetnek a radikálisok nélkül, esetleg elviselhetik azok opozicióját. Mert annak előtte sem voltak a köztársaság és az uralkodó társadalmi rend ellenségei elég erősek, hogy kabinetet buktassanak és ha mégis egyik miniszterium a másik után bukott, úgy a radikálisok voltak

azok, a kik azt megbuktatták, a monarchista és anarchista csoportok csak pillanatnyi segítséget nyújtottak nekik, a mit azonban a mérsékelt republikánusoknak is megtettek, ha arról volt szó, hogy egy tulnyomóan radikális kabinetet kell eltávolítani. Nagy chance-ok vannak arra, hogy az új kamarában nagy mérsékelt republikánus többség lesz, aztán attól függ még a dolog, vajjon Dupuy ut államférfiúi esze, akinek auspiciuma alatt született az új kamara, feléri-e valóban rendkívüli szerencsésjét, vajjon tudni fogja-e ezt a létező többséget ügyesen együtt tartani?

A függetlenség manővere. A „N-“ írja: Orosz és francia részről megpróbálták a hármasszövetség szétbontását már akárhányszor. Iparkodtak belevetni az éket német, osztrák és olasz oldalán. Soha sem sikerült. Most magyar kéz által akarják megpróbálni ugyanezt magyar oldalán. Szerencse, hogy a magyar nemzet sokkal józanabb, mint északi szomszédaink gondolják és hogy ha a régi muszkavezetők nem bírták vezetni a magyar nemzetet, az új muszkavezetők még kevésbé lesznek erre képesek a muszka törekvésekkel való 45 évi ismeretségünk után.

Polónyi beszámoló beszéde. Polónyi Géza, a függetlenségi és 48-as párt szószólója, megfújta Hajdu-Szoboszlón a harszó kürtöt és nem éppen kellemes dolgokat mondogatott oda Eötvös Károlynak, „volt barátjának“ és jelenleg esküdt ellenségének: „Néhány barátunk — mondá — meglehet a lelkesedéstől, melyet Eötvös személye iránt éreztek, elragadtatva, lehet, hogy más indokokból, gróf Károlyi Gábor lakásán összejöveteleket, vacsorákat tartottak, nem a régi módszer szerint, hanem konventikulumos korteskedéssel határozták Eötvös megválasztását.

Én Eötvös Károlyt igen t. volt barátom és jelenleg is képviselőtársam tehetsége iránt mindig elismeréssel voltam és szellemi erejét és hatalmát mindig tisztelttel érintettem; de másrészt, a mint neki is világosan megmondtam, aggasztottak bizonyos körülmények. Így az, hogy a gyakorló ügyvédi állást a pártelnöki állással ugyszólván összeegyeztethetnek tartom; másrészt ismerem a hagyományokat, melyeket Deák-párti korából magával hozott; tudom, hogy ő nem Kossuth Lajos párti rovására, kit prózában és versben éveken át mindig szidott és nem hódolt neki soha. Mondom, ismerve ezen politikai sajátságait és tudva mindennekfelett tapasztalatból évek hosszú során át, hogy nálánál pontatlanabb ember széles ez országban egy sincs, arra kértem őt, hogy érvényesítse nagy tehetségét a nemzet javára, mint egyik vezérfőfia, de nem elnöki állásban, mert ez a párt romlására vezet.

A „TORONTÁL” TÁRSZAJA.

A vidéki színészeiről.*

Írta: Dr. Brájer Lajos.

Ma már szabad a vidéki színészeiről őszintén és nyíltan beszélni, anélkül, hogy az embert hazafiatlansággal vádolják. A hatvanas években, de még a mult évtizedben is, nem így állt a dolog. Jó volt minden, ha magyar volt. A közönség a nemzet napszámairól beszélt, s ha este a színházban botrányos előadásokat láttak, eszükbe sem jutott, hogy a napszámok és apostolok sokkal többet tudnának, ha egész nap nem bilárdoznának és egész éjjel nem kvaterkálnának.

Ma már nem úgy van. A vidéki magyar közönség is kritikai szemmel nézi Thalia papjait s nem hajlandó minden beretvált képű emberben hivatott művészt látni, mert a színpadon véletlenül magyarul szaval. De ezért még nagyon sok tenri való van ezen a téren. Igaz, hogy a fővároson kívül is vannak már városok, a melyeknek megvan az állandó színházuk. Kolozsvár, Arad, Pozsony, Temesvár, Debreczen, Szabadka színészeteivel ma már keveset kell törődnünk, az rendben van. De van Magyarországon ezeken sokkal több város, mely az állam és társadalom ugy szellemi, mint anyagi támogatására rá szorul. Ezek főleg azok a városok, amelyeknek lakossága 20—30 ezer között váltakozik.

A kisebb városok baja nem az, hogy nem képesek magyar társulatot fentartani; de főleg

az, hogy nincsenek tekintettel az illető vidék viszonyaira. Egyik városka a másiktól függetlenül kirja nyáron a pályázatot, s mire a fecskek elköltöztek, a boldog direktor, kinek sikerült a színházat megkapni, bevonul társulatával s vérmes reményeivel. Ott játszik hat hétig vagy két hónapig, azután beáll az ugynevezett — krach. Mert hiszen két hónapnál tovább egyetlen kisebb vidéki városban sem létezhetik társulat. Az igazgató aztán körülnéz. de szerencsétlenségére csak annyit lát, hogy minden félig-meddig jövedelmező városban működik egy társulat. Jönnek aztán a szerencsétlen experimentálások, az egész kicsiny helyeken, melyeknek a vége minden körülmények között tönk vagy — konzorcium. A magyar színészetnek az egyik annyit árt, mint a másik. Ezen a bajon úgy lehetne segíteni, hogy egyrészt kevesebb koncessziót adnának, minek következtében talán a vidéki primadonnák már-már hallatlan igényei is alábbszállnának, másrészt hogy — s erre különös súlyt kellene fektetni, — szini szövetkezetek alakulnának. Ha az országban 2—3 megye összeáll, elérjük azt, hogy a színészek nem lesznek kénytelenek, mind eddig, akár hányszor tél közepén éhezve és fázva, állomást keresni, mert az a két-három megye, illetve annak nagyobb városai, egy jobb társulatnak októbertől husvétig, tisztességes existenciát biztosítanak és nyáron át a redukált és kisebb fizetéssel dotált társulat, az illető környek kisebb helyeit keresheti fel. A dunántúli és délmagyarországi szini szövetkezetek e téren már mint uttörők szerepelnek.

Ha az erők ily módon nem forgócsoltatnak szét, elérjük azt is, hogy jobbak lesznek a társulatok. Mert hiába, ha ki akarjuk szorítani az

idegen ajku színészeket, csakis jó színészekkel tehetjük azt. Nemcsak azért, mert a magyar közönség igényei nagyon magasak, úgy hogy sokkal jobb előadásokat lehet látni Kassán, Zomborban, vagy Nagybecskereken, mint Linczenben, vagy Szalzburgban; de főleg azért, mert az ellenséget csakis erősebb fegyverekkel lehet legyőzni. Nem akkor lesz a magyar színészet győzelme igazi győzelem, ha sok beszéddel, bombaszikus czikkkel arra bírjuk a közönséget, hogy hazafiságból járjon a magyar színházba, hanem ha arra meggyőző ödesre jut, hogy a magyar színházban jobb előadásokat lát, mint a szerb, oláh, vagy német társulatoktól.

Istennek hála, a magyar színészet évről-évre több tért hódít a vidéken is; de azért az idegen muza még erősen tartja magát s ha azt akarjuk, hogy minden talpaiatnyi föld a miénk, magyaroké legyen, minden megengedett eszközzel oda kell törekednünk, hogy az idegen nemzetiségeket az ész és a szellem fegyvereivel legyőzzük. Ez azonban nem az állam feladata, mint sokszor igen helytelenül hangoztatják, hanem a hazafias társadalom kötelessége. Az egyes vidékeknek kell arra törekedniök, hogy jó magyar társulathoz jussanak, s ezt csak úgy érhetik el, ha a társulatot bérletgyűjtéssel, tisztességes reklámmal, hazafias buzdítással támogatják. Természetesen csak akkor, ha a társulat a támogatást meg is érdemli.

Tagadhatatlan, hogy kisebb helyeken a színházba járó közönség maga nem bir egy nagyobb testületet fentartani, ezért a belügyminiszter igen helyesen cselekszi, ha, mint ez újabb időkben megtörtént, segélyben részesíti a kisebb helyeken, első sorban a polyglott vidé-

* A „Főv. Lapok“ augusztus 25-iki számából.

Ünnepi beszéd.

(A Révai-ünnepély alkalmával tartotta Bányal Jakab.)

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

A magyar nemzet erényei közt kiváló helyet foglal el a háladatosság. Kész örömmel rója le a hála és kegyelet adóját mindazon jelesekkel szemben, kik fejlődése érdekében munkálkodtak. E szép erényre szoktatjuk a gondozásunkra bízott ifjúságot, drága hazánk jövő reményeit. Eljárásunkat azzal is fényesen igazoljuk, hogy azt, a mire tanítványainkat oktattuk és szoktatjuk, magunk is gyakoroljuk.

Hálaérzelemmel párosult honfiumi lelkesedés vezérelte a „Délmagyarországi tanító egyesület” tagjait, a midőn ez idejű nagygyűlésüket ezen Révai Miklós tiszteletére felállított emlékoszlop leleplezésével hozták kapcsolatba és ily szép számban megjelentek hogy a tisztelet parányi jelét mutassák azon férfiu iránt, ki már régen elköltözött az élők sorából, de kinek neve fényesen ragyog nemcsak a magyar irodalom történetében, hanem minden jó hazafinak, minden hivatását eszményi szempontból felfogó, a magyar nemzeti iskola iránt lelkesedő tanítvány szívében. Ezen férfiu Révai Miklós.

A korszak, melyben élt, még nem méltatta eléggé érdemeit. Nem csoda. Hisz akkor a magyar idegen volt saját hazájában és a történelem tanúsága szerint az alapvető munkásságot kifejtő férfiak működését a kortársak néha rut halátlansággal szokták jutalmazni; a hamisíthatatlan igazság elismerése, a hálaérzelemnek nyilvánulása csak a tárgyilagos utókor számára van fenntartva.

Amiért mi napjainkban lelkesedünk, amiért egész ünneket latba vetjük, a miért minden erőnköt, sőt éltünköt készek vagyunk feláldozni, értem a „nemzeti iskolát”, azt a nagy Révai bátran hirdette akkor, mikor a hatalmasok nemzetünket nyelvéből és szokásaiból ki akarták vetköztetni.

Igen, a nemzeti iskola volt Révai eszményképe!

Ő azonban nem elégedett meg az eszmehirdetésével. Nagyon jól tudta és érezte, hogy „nyelvében él a nemzet.” És ha mi napjainkban az ifjúságot édes hazánknak valóban „szép” nyelven tanítjuk, úgy nyelvünknek ezen szépségét és zamatosságát a nagy javítóknak és újítóknak köszönhetjük.

Ezen tény eléggé bizonyítja, hogy a nagy tudósok alkotásai, a tudományos kutatás terén elért vívmányok csak aztán válnak becsesekké, ha nem maradnak tisztán tudományos fejtegetések, hanem az iskola által nemzeti közkincsé válnak.

A nemzeti szellem ápolásának és fejlesztésének leghathatóbb eszköze a nemzeti nyelv tanítása. De ez nem elég. Révai minden ténykedését lángoló honszeretettel, hazafiumi lelkesedéssel suglalta. Latin nyelven írt műveiben is a haza felvirágzásáért buzgólkodott. Valamint a latinul író Révai e közös magyar haza javáért fáradozott, dolgozott, küzdött és nélkülözött, úgy joggal megkívánhatjuk, hogy „minden ember, kit e föld hord és egével betakar, nemcsak magyarul beszélő, hanem hazafias magyar értelemben cselekvő ember legyen.”

E tekintetben a tanítói kar nemcsak az ifjúságnak, hanem a népek is mintaképekül

keken működő társulatokat. Ekép biztosítva lévén a színészek egzisztenciája, reményünk lehet arra, hogy a vidéki színészek sorában is, évről-évre több jóra való elemmel találkozunk.

De van a magyar vidéki színiéletet erősödésének még egy figyelemreméltó következménye is, melyről érdemes néhány szót szólni. A nemzeti színház akárhány előkelő tagját a vidéknek köszönheti. Így lehetne ez a magyar királyi operánál is, de e végből persze nagyot kellene e világnak változnia. És már lassankint változik is. Tagadhatlan, hogy az operette dekadenciájában van. Plaquette, Gené, Strauss műveit a közönség ma már nem fogadja oly osztatlan tetszéssel, mint régente. Meglehet, hogy a szerzők kiirták magukat; de sokkal valószínűbb, hogy az emberek megunták a sok bolondságot, az otromba frivolitásokat s a sok keringő után fültek egy kissé finomabb zenére vágyik. Lassankint a vidéken is az operának kell felváltani az operettet. Nem a francia nagy operát gondolom, drága balletjével, nem is Wagner dalműveit, hanem a kedves játékoperát, melyet még a tultengő operettekultusz sem birt agyonütni. Ezekből a kisebb operákból él jórészt a párisi Opera Comique, a bécsi opera legalább a hét két napján s a német városok Kölnőtől—Pozsonyig.

Ha a vidéken az unalomig elcsépelet operettek helyett játékoperák fognak dominálni, lesz hely, hol az operaiskolát végzett növendékek pályájukat kezdehetik a nélkül, hogy a külföldre kelljen vándorolniok, mert hiszen a m. kir. opera színpada, akármilyen tehetséges legyen a kezdő, mégis nagyon előkelő hely a szárnypórbálgatósokra. Ha ilyen irányban halad a vidéki magyar színiélet, nemcsak az idegen nyelvű színiélet felett vergődik elsősegre, de hasznos szolgálatot tehet majd az ország két első színpadának is.

szolgálhat az által, ha mint ünnepeitünk hivatalának magasztosságát egész terjedelmében felfogja, a szépet, jót és igazat tüzi ki czélul, ezeknek szolgálatában működik, fáradozik és küzd.

Mi már, hála a gondviselésnek, boldogabb idöket élünk. Egy Révai szellemében működő tanítói kar hazánkat virágzása tetőpontjára emelheti.

Kövessétek kartársak szivem bensejéből fakadó tanácsomat! Nem kételkedem benne, hogy a hazafiság szent szikrája lobbot vetve terjedni fog Kárpátoktól Adriáig és e haza virulni fog. A nemes czél, melynek szolgálatában állunk, lelkesítsen bennünket, hanyatlásnak induló erőnkbe a hivatászeretet öntsön új életet! Ha a szent ügy, édes hazánk kulturája megkivánja, tüzdjünk érte! Küzdjünk a szellem fegyverével! Haladjunk bátran, gondosan és Istenben bízva előre!

Éljen a haza! Éljen Révai Miklós emléke!

HIREK.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán ma reggel, néhány napi távollét után visszaérkezett Nagybecskerekre.

— A kolera Torontálme gyében. Ma már semmi kétség sincs aziránt, hogy a megye területén ázsiai kolera van. Főleg két járás az, melyeket a kegyetlen ázsiai vendég látogatásával megtisztelt. A törökkanizsai járásban Jozsefova, Szanád, Szöreg községekben, a törökbecsei járásban pedig Török-Becsén, Bischitzpusztán, Aracson és Kumánon volt eddig megállapítható.

Nagybecskerekre sehogy sem sikerül ráfogni, hogy itt ázsiai kolera van, akármint is kövessen el a közvélemény. Legutóbb egy Szabó György nevű egyén állt abban a gyanus hirben, hogy kolerában halt meg. Ma megjött a válasz Pertik Ottótól, hogy ázsiai kolera nem volt konstátálható. A közönség e hirt annál nagyobb örömmel fogja tudomásul venni, mivel addig, amíg nincs kolera, a Bega édes sárga vizétől sem kell megválnunk.

Egy ma délelőtt érkezett távirat szerint Révaufalun két koleragyanus eset fordult elő. Az alispán intézkedése folytán a megye fő-örvosa még a délelőtt folyamán kiment Révaufalura.

— Jókai jubileum. Szabadkáról írják, hogy Mamusich Lázár polgármester vasárnapra városi képviselőkkel álló értekezletet hívott össze, amelyen megállapították a programot Jókai félszázados írói működése jubileumára. A szeptemberi közgyűlés elé a következő programot fogják terjesztetni: A koszorus költőt a törvényhatósági bizottság Szabadka sz. kir. város díszpolgárává választja. A város közönsége Jókai összes műveit két példányban a közkönyvtár és a gimn. ifjúsági könyvtár részére megrendeli. Megszavaz 100 koronát aranyban oly két közép iskolai tanuló részére, kik Jókai írói működését legezabb írásbeli dolgozatban méltányolják. Továbbá Jókai alapítvány címen kétezer koronás alapítványt szavaztak meg, melynek kamatait évenként oly gimnáziumi növendékek kapják, kik a magyar nyelv és irodalom terén a legjobb előmenetelt tanúsítják. Az országos jubileum napján Szabadkán rendkívüli díszközgyűlés lesz, melynek egyedüli tárgya Jókai megünneplése és melyre a törvényhatósági bizottsági tagokon kívül a tanítézetek, a társulatok és a nöegyletek képviselői is meghívotnak. A városi iskolákban az nap szünet lesz. A város egyik díszesebb s a nagyobb forgalmu utvonálát Jókai nevével nevezik el. Az országos Jókai alapítványhoz való hozzájárulás kérdésében a tanács csak akkor fog javaslatot tehetni, ha az erre vonatkozó felhívást a központi Jókai bizottság vele közölni fogja.

— Hymen. Weisz Manó nagybecskereki tekintélyes ügyvéd és városi képviselőtestületi tag bájos és művelt lányát, Felicit eljegyezte dr. Goldstein Sándor nagyváradi orvos.

— Sport. Megemlékeztünk már lapunkban, hogy Törökbecsén szeptember hó 17-én nagyobb szabásu versenyeket fognak tartani. Az ez alkalommal tartandó löverseny feltételeit közöljük a következőkben:

— Verseny feltételek. Törökbecsei versenyek 1893. szeptember hó 17-én délután 2 órakor.

1. Sikverseny. Távoiság 1400 méter 300 korona. Egyletidj, adja torontál megyei gazd. egylete. Futhat: Torontál, Bács-, Temes-, Csanád-, Arad szomszédos megyék gazdasági egyleti tagjainak bármely lova. Teher: 3 évesre 62 kgr., 4 évesre 72 $\frac{1}{2}$ kgr., 5 éves és idősebbre 74 $\frac{1}{2}$ kgr. Telivérnél 3 kilóval több. Tét 5 frt. Fuss vagy fizess. Legalább két különböző tulajdonos lovának kell indulni. Tétösszeg a második lóé.

2. Gátverseny. Távoiság 2800 méter. Tiszteletidj, adja Urbán Iván és 200 korona az elsőnek, tiszteletidj és a tétek a második lóé. Futhat minden belföldi 3 éves és id. ló, mely 1892. és 1893-ban 500 frt értékű díjjat nem nyert, és Jockey alatt 1893-ban nem indult. Teher: 3 éves 62 kgr., 4 évesre 73 $\frac{1}{2}$ kgr., 5 éves és idősebbre 76 kgr. Minden nyert 200 frt után akár egy, akár több versenyben nyeretett 1 kgrmmal több és pedig halmozva 7 kgrig. Telivérek 3 kilóval több. Tét 5 frt. Fuss vagy fizess.

3. Mezeigazdák (földészek) versenye: Futhatnak a törökbecsei járás községekben lakó mezeigazdák saját oly lovai, melyeket a pályabíróiság elfogad. Távoiság 1200 méter nyereg nélkül lovagolva. Nyeremény: az 1. ső lónak 50 korona, a 2. ik lónak 40 korona, a 3. ik lónak 30 korona, a 4. ik lónak 20 korona. Bejelentés félórával a futás előtt. Legalább négy különböző tulajdonos lovának kell indulni, hogy a díjjak kiadassanak.

4. Akadályverseny. Asszonyiságok díja adva a törökbecsei hölgyek által. Tiszteletidj és 300 korona a győztesnek, tiszteletidj és a tétek a másodiknak. Távoiság 3600 méter. Futhat minden belföldi 4 éves és idősebb ló, mely 1892. és 1893-ban 500 frt értékű díjat nem nyert, és 1893. évben Jockey alatt nem indult. Teher: 4 évesre 62 kgr., 5 évesre 69 $\frac{1}{2}$ kgr., 6 éves és idősebbre 73 $\frac{1}{2}$ kgr. Minden 200 frt után akár egy akár több versenyben nyeretett 1 kgr. több halmozva 7 kgrig. Telivérre 5 kgr. több. Tét 10 frt. Fuss vagy fizess.

1. Általános szabályok. Az 1., 2. és 4. verseny urlovasok által lovagolandó.

2. Lovagolni csak színekben, vagy egyenruhában szalaggal lehet, és ugy a versenyszín, mint az egyenruha szalag színe a nevezéssel egyidejűleg bejelentendő.

3. Nevezési zárnapp 1893. évi szeptember 10, este 10 óra.

4. Nevezni lehet: Urbán Iván bizt. elnök nél, levelben vagy sürgönyileg Törökbecsén.

— Halálozás. Antalfalváról sürgönyzik lapunknak, hogy Bujkovszky Sárika, Bujkovszky Gusztáv antalfalvi közszeretében álló evang. lelkész leánya, tegnap este 18 éves korában hosszas szenvedés után meghalt. A fiatal leány halála öszinte és mély részvételet kelt a községben. Temetése holnap délelőtt lesz.

— A délvideki szini szövethozethez eddig négy szinigazgató folyamodott s pedig Dobó Sándor, Balog Arpád, Bokody Antal és Fűredy Károly.

— A magyar ezimer Mellenczén. Vettük a következő sorokat: Mélyen tisztelt szerkesztőség! Egy különös esetről kívánom értesíteni. Ugyanis a szomszédos Mellencz községekben van nem tudom, melyik biztosító társulatnak ügynöksége és a ház falára kifüggesztette a társulat czégét, a mely Magyarország ezimerével van ellátva. Ama ház tulajdonosa szövethozezve állítólag az ottani finanszszemlésszel is kijelentette az ügynök előtt, hogy a táblán levő magyar ezimert nem türik és a házi gazda követelte, hogy azt vagy eltávolítsa házáról vagy mészolja be és az által láthatanná tegye, mert különben kilakosítja a házból. Nem volt mit tennie mást a szegény ügynöknek, kénytelen volt a magyar ezimert mészszel bemázolni és most ugy díszlik ott Magyarország ezimere bemázolva mészszel. Ez esetet teljesen szavahihető emberektől hallottam tegnap, sőt ma reggel a postával kapott levelező megerősíti azt. Kívántam a tek. szerkesztőséggel ezt tudatni, mert már még sem járja, hogy Magyarországon az ország ezimert illetőleg így bánanak el. Kérem ez ügynek utánjárni és a dolgot a „Torontál”-ban kellőleg szellőztetni. Nagybecskerek, 1893. augusztus hó 26-án. Tisztelettel egy hü olvasója.

— A temesvári kereskedelmi és ipar-kamara szerdán f. hó 30-án d. u. 3 órakor közös ülést tart a következő napirenddel: 1. Elnöki jelentés. 2. Titkári jelentés. 3. A pancsovai kültagok véleménye és a kamarai titkári jelentése a kereskedelemügyi magy. kir. miniszternek a pancsovai iparos tanonciskola tanítási idejének megváltoztatása tárgyában, folyó évi 34947—VI. sz. a. leiratára vonatkozólag. Bizottsági jelentés a kereskedelemügyi m. kir. miniszternek az állandóan nagyobb terheket szállító járművek keréktalp-szélességének kötelező megállapítása tekintetében folyó évi 39786. számú körrendeletére vonatkozólag. — A kereskedelemügyi kir. miniszter leirata, melylyel Temes-Rékas községek országos-vásárai tartamának két napra való kiterjesztése iránt kérvényét a kamarának véleményezés végett leküldi. (Ehhez bizottsági jelentés.) Ugyanazon miniszter leirata a kamara évi előirányzatainak és zárszámadásainak felterjesztése tárgyában. Ugyanazon miniszter leirata,

melylyel Nagy-Topolovecz (Temesmegye) községnek heti vásár engedélyezése iránti kérvénye véleményadásra leküldetett. (Ehhez bizottsági jelentés.) A kamara 1894. évi költségvetésének előterjesztése. (Ehhez bizottsági jelentés.) Weisz Hugó kamarai beltag beadványa, a kir. járásbírók és kereskedelmi törvényszékek bírói létszámának szaporítása tárgyában. A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségének átírata, a helybeli forgalmi főnökség hivatalos helyiségének áthelyezése tárgyában. (Ehhez bizottsági jelentés.) Az osztrák-magyar bank temesvári fiókintézetének átírata, a helybeli bankfióknál f. év végén kilépő váltó bírálok helyeinek betöltésére vonatkozó javaslatát. (Ehhez bizottsági jelentés.) A kamarai kerület törvényhatóságai kebelében működő ipartanácsok tagjainak megválasztása. (Ehhez bizottsági jelentés.)

Táviratok.

Ernö herceg temetése.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti táv.) Koburgból jelentik: A német császár tegnap Potsdamból elutazott és ma délelőtt 10 órakor ide érkezett. Ferencz József császár-király képviselőjében Chotek gróf drezdai nagykövet vesz részt a temetésen.

Császár és trónörökös.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Berlinből jelentik, hogy a német császár szeptember elején Koblenzben találkozik az olasz trónörökössel, akinek üdvözlétére a luxemburgi herceg külön küldöttséget küld.

Sándor király utazása.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Belgrádból távirják, hogy a fiatal király tegnap indult el körutjára. A „Macsva“ nevű szerb gőzösön Sabác felé vette útját. A sabácziai között leirhatatlan az öröm a király látogatása fölött. Egész Obrenovácig mentek eléje és a lelkesedés leirhatatlan jeleivel üdvözltek. Sándor királyt utközben mindenütt nagy ovációkban részesítik.

Küldöttség Hohenlohe hercegnél.

Késmárk, augusztus 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ma egy küldöttség járt Hohenlohe hercegnél Javorinán, hogy felkérjék a lengyel határig vezető új vasut részvényeinek jegyzésére. A herceg megígérte, hogy két millió áru törzsrészvényt fog aláírni.

A miniszter vadászatán.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bethlen gróf földművelésügyi miniszter ma a Kriván hegyen, zergékre vadászik. A miniszter Szécsényi Pál gróf vendége.

Szerencsétlenség a gyakorlaton.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Sopronban a 18-ik honvéd ezred gyakorlatán tegnap egy közember fegyvere szétrobbant és hat katonát életveszélyesen megsebesített. Hrabovszky honvédezerede megmatottan nézte a sebeülték sebeinek bekötözését, aztán félre fordulva, nehogy a katonák lássák, könyezni kezdett, majd megmatottan mondta:

— Szegény fiaim, szivből sajnállak titeket.

Az a honvéd közlegény, akinek a fegyvere szétrobbant, ma reggelre meghalt.

Az utcza tüntet.

Budapest, aug. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Sansebastiánban tegnap este nagy tüntetés volt. A tömeg ugyanis állást foglalt az előtt a szálloda előtt, ahol ezidőszent Sagasta spanyol miniszterelnök lakik és eszeveszetten kezdett kiabálni: le Sagastával. A spanyol régens királyné, aki ez időszent szintén Sansebastiánban tartózkodik, elhagyja a várost a miniszterelnökkel együtt. A tüntetésnek rettenetes következményei voltak: a katonaság kivonult és a nép közé lőtt, s ez alkalommal harmincz megsebesülés történt. Sebastianba a rend helyreállítása végett hadihajót fog-nak küldeni.

A kolera.

Budapest, augusztus 29. (A „Torontál“ ered. távirata.) Bécsből távirják, hogy ott ma hivatalosan konstataáltak az ázsiai kolérát. Minthogy a kolerajárványos jellege nincs bebizonyítva, a galicziai hadgyakorlatokat meg fogják tartani. — Belgrádban a kolera miatt a Romániából jövő hajókat nem engedik megállani, a teherhajókat pedig öt napi vesztégyár alá teszik.

Óriási szerencsétlenség.

Budapest, augusztus 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Cristiánia mellett, Vardalban, óriási szerencsétlenség történt. Ott ugyanis földcsuszamlás történt, amelynek 111 ember esett áldozatul.

Kocsisok sztrájkja.

Budapest, augusztus 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nápolyból jelentik: A kocsisok ismét sztrájkolnak. Alig vagy tíz vette fel a munkát.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetés. A magy. k. államvasutak részéről az alább felsorolt műhelyek eltpult és új reszelői és ráspolyai felvágásának 1896. év végéig való biztosítása érdekében ezennel nyilvános pályázat hirdettetik, és pedig: éjszakai főműhely Budapesten 1894. január hó 1-én, évi kereset 10.000 frt, bánatpénz 500 frt; nyugati műhely Budapesten aláírás napján, évi kereset 5000 frt, bánatpénz 250 frt; Miskolcz 1894. január hó 1-én, évi kereset 1600 frt, bánatpénz 80 frt; S. A. Ujhely 1884. január hó 1-én, évi kereset 1700 frt, bánatpénz 85 frt; Kolozsvár aláírás napján, évi kereset 1000 frt, bánatpénz 50 frt; Szolnok 1894. január hó 1-én, évi kereset 1000 frt, bánatpénz 50 frt; Piski 1894. január hó 1-én, évi kereset 1300 frt, bánatpénz 65 frt; Szeged 1893. október hó 1-én, évi kereset 1500 frt, bánatpénz 75 frt; Pécs 1894. január hó 1-én, évi kereset 1000 frt, bánatpénz 50 frt; Temesvár 1894. január hó 1-én, évi kereset 800 frt, bánatpénz 40 frt; Kaposvár 1894. január hó 1-én, évi kereset 500 frt, bánatpénz 25 frt; Fiume 1894. január hó 1-én, évi kereset 500 forint, bánatpénz 25 forint. A reszelők felvágására vonatkozó feltételek és ajánlati minták a pályázati határidőig naponta a hivatalos órák alatt az igazgatóság műhelyi (E. III) szakosztályában (Budapest, Andrássy-ut 75. sz., III. emelet, 12. ajtó) és valamennyi üzletvezetőségénél megtekinthetők s ugyanott ingyen átvehetők, nemkülönbön a budapesti és brassói iparegyesületnél s az összes kereskedelmi és iparkamaráknál megtekinthetők. Csak azon hazai reszelőségek és gyárosok pályázhatnak, kik a reszelők felvágását tényleg saját műhelyeikben eszközlik. Az ajánlatok, melyek úgy az összes, mint csak egyes különösen megnevezendő műhelyek szükségletére is nyújthatók be, a kelettel és aláírással ellátott „Feltételek“ -kel együtt lepecsételve és „Ajánlat 87567/93. E. III. számra, reszelők felvágására“ felirattal ellátva, 1893. augusztus hó 28-án, déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak igazgatósága műhelyi (E. III.) szakosztályánál átadandók vagy ennek czime alatt posta útján beküldendők. A fentebb kitett bánatpénz kézpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb folyó évi augusztus hó 28-án, déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak budapesti főpénztáránál (Andrássy-ut 75. sz.) leteendő, illetve ennek czime alatt posta útján beküldendő, ennek megtörténte pedig a letéti jegy pénztári számának idézése mellett az ajánlati mintán megemlítendő, a letéti jegy azonban nem csatolandó. Azon ajánlattevőkre nézve, kik a magy. kir. államvasutakkal reszelők felvágására nézve jelenleg szerződési viszonyban állanak, letétben levő biztosíték az ajánlati összeghez képest bánatpénz gyanánt fog számításba vétetni. Az engedményi százalékok az ajánlati úrlapon előirt összes tételknél tisztán és olvashatóan számokkal és betűkkel kirandók. Kellően ki nem állított ajánlatok vagy olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek, végre azok, melyekre bánatpénz nem tétetett le, figyelembe nem vétetnek. Minden pályázó ajánlatával a pályázat előntéséig, legfeljebb azonban az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól számítva három hónapig visszavonhatatlanul kötelezettségben marad, a magy. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közt minden megszorítás nélkül szabadon választhasson, vagy hogy a munkát az ajánlattevők közt a legcélszerűbbnek mutatózó módon megoszthassa. Budapest, 1893. július hó 20-án. A magyar királyi államvasutak igazgatósága. (Utánnomat nem díjaztatik.)

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontál“ számára írta: Mathézer Márton.

(24-ik folytatás.)

Megmutatta neki lakosztályát, de a szép asszony alig méltatta figyelemre.

— Nem fogok sokáig itt lakni kedvesem, mondá hanyagul körültekintve, nem bírnám ki sokáig.

— Légy türelemmel edesem, tudod, hogy e tekintetben nagyon is egyetérték veled.

Mária Paulowna a pamlagra ült, intett az ifjunak, hogy foglaljon mellette helyet. Azután odatámasztá fejét kedvese vállára és finom ujjai gyengéden játszadoztak tömött fürteivel.

— És meddig fog még e bizonytalanság tartani? kérdé a szép asszony ráemelve gyönyörűt szeméit.

— Egy óra mulva felelhetek kérdésedre.

— Hogyan? egy óra mulva!

— Félóra mulva összegyűlnek társaim és a mai tanácskozás véglegesen megállapít mindent.

— Oh e tanácskozáson részt akarok venni! kiáltá a grófnő.

— Hogyan angyalom? viszonzá az ifju, társaimnak tudni sem szabad, hogy itt vagy.

— Részt akarok venni! ismétlé a szép asszony.

— Magad sem hiszed azt komolyan Mária Paulowna. Mit keresne a gyenge nő a tigrisek társaságában?

— Mit! kiáltá a grófnő apró lábával topantva, mit? kiszabadítom körmeik közül báránymat.

Jewrem nevetett, Mária Paulowna erős szurást érzett szívében.

— Nem, nem Mária Paulowna, a tigrisek társaságában aligha fért volna meg báránnyod eddig is, ha meg valóban lenne köztük bárány, nem igen lehetne azt körmeik közül kiszabadítani.

— Bizd rám Jewrem, csak engedj beszélnem társaiddal.

— Nem lehet Mária Paulowna, le kell mondani e kívánságról, kivihetetlen az.

A grófnő már félig-meddig beleélté magát abba a gondolatba, hogy ő fogja az ifjut kiragadni az összeeskövk körmei közül. Szívósan ragaszkodott ezen szándékához, jól esett szívének minél többet foglalkozni ezzel, ép azért vette oly szokon Jewrem merev ellenállását.

— Jewrem, válaszolá a szép asszony, oh kedvesem, nem akarok tudni tervetekről egy szót sem, csak egy fél óra hosszág, csak egy negyedig engedj beszélnem ez emberekkel!

— Lehetetlen angyalom. Felette nehezen esik megtagadnom kívánságodat. De lásd, ezek az emberek nem ismernek egyebet a kötelesség parancs szavánál, ez az egyedüli hatalom, mely reájuk hatni képes. Azért hangsúlyozom ezt, mert te szánalmukra akarsz építeni. És vajjon mit gondolsz angyalom, nem vetné-e ez reám is a gyavaság árnyékát, a ki női könyek segítségével akarja magát elvonni a kötelesség alól ép akkor, mikor kenyértörésére kerül a sor? Oh Mária Paulowna, téged a szenvedély vakít el, később aztán önmagad szánakoznál a nyomorulton, ki ilyesmire neked segédkezet nyújtott.

Mária Paulowna sóhajtott. Erezte, hogy a grófnak igaza van, érezte, hogy nem ragaszkodhatik tovább kívánságához.

Lassanként homályosodni kezdett a szobában. A nehéz függönyök mögül csak ékony sugarakban ékelődött már be a világosság és ezek a sugarak is szemlátomást rövidültek.

Jewrem felállt a pamlagról.

— Ah, sóhajtá a grófnő, elhagysz már, elhagysz ő miattuk!

— Csengetek angyalom, hogy gyujtsák meg a lámpákat.

— Nem, nem, mondá a grófnő szenvedélyesen és forrón átölelte kedvese nyakát, ne gyujtass még lámpákat Jewrem, talán nem érzem annyira nyomorúságomat a setétben

— Képzeldés, csupa előítéletek!

— Oh bár csak az lenne Jewrem, bár semmi egyébbnek ne bizonyulnának borzasztó sejtelveim!

— Lásd angyalom, igazán mosolyra készítenek aggodalmaid, ha kívánságod teljesül, akkor a legjobb hangulatban lennél e pillanatban, de miután . . .

— Hah! mi az? kiáltá a grófnő helyéről felugorva.

— Csak az ajtón kopoktak ugyalom. A szobaleány lesz, bizonyosan a lámpákat gyujtani jön.

Elküldjem angyalom?

— Nem, nem, kardcsörömpölést hallottam.

— Képzeldés, válaszolá Jewrem, látod hogy a szobaleány jött be.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	
1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	—	—	—	
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	—	—	—	—	
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	—	—	—	
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	—	—	—	
Melencze	632	111	832	N.-Becskek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	—	—	—	
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	—	—	—	
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep.	611	255	—	—	—	—	
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—	—	—	—	
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagy margita	627	316	—	—	—	—	
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárcsa	907	580	—	Zichyfalva	639	329	—	—	—	—	
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—	—	—	—	
Budapest	125	—	648	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva Ráros-	—	—	—	—	—	—	
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—	—	—	—	
				Kanak	1004	636	—	*Ólécz	714	412	—	—	—	—	
				*Ólécz	1013	646	—	Kanak	723	424	—	—	—	—	
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—	—	—	—	
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—	—	—	—	
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	400	—	—	—	
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárcsa	814	531	42	—	—	—	
				Nagy margita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	43	—	—	—	
				*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	447	—	—	—	
				*Szivattyutelep.	1116	822	—	Lázárföld	842	603	447	—	—	—	
				Bethlentanya	1129	836	—	*Sándor-udvar	853	617	457	—	—	—	
				*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskek-Bpart	910	641	533	—	—	—	
				Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	—	—	—	—	—	
				Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1104	—	—	—	—	
				Temesvár	317	—	—	Temesvár	—	454	—	—	—	—	
				Báziás	325	1129	—	Budapest	—	648	—	—	—	—	

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—533 vannak megjelölve).

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken fel- vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

4346. ki. szám 1893. (527—3.1)

Pályázati hirdetmény.
 A 120 forint évi készpénzfizetéssel s mindazon szülési eset után, melynél mint szülész nő közreműködött, 1 forinttal külön javadalmazott Csebza községi szülész női állás választás útján lévén betöltendő, felszólítanak pályázni óhajtok, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket a folyó évi szeptember hó 26-án d. e. 9 órakor Csebza község házában megejtendő választást megelőző nap déli 12 óráig alólírott főszolgabíróhoz juttassák.
 Előnyvel bírnak azok, kik a román nyelvben némileg jártasak, mely körülmény a kérvényben megemlítendő.
 Párdány, 1893. évi augusztus hó 12.
Toronálmegeye párdányi járási főszolgabírói hivatala.

1523. szám 1893. (524—2.2)

Árlejtési hirdetmény.
 Számos község elöljárósága részéről ezennel közzétetik, hogy a községi iskola, tanítói lakások és község házában szükségessé vált régi ablakoknak újakkal leendő kicseréltetése elhatározott.
 Ezen munkálatok kiadása céljából folyó évi szeptember hó 5-én Számos községben nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók a szükséges bánatpénzzel ellátva ezennel meghívatnak.
 A költségvetés és feltételek az árlejtés napjáig a jegyzői irodában megtekinthetők.
 Kelt Számoson, 1893. évi augusztus hó 26-án.
A községi elöljáróság.

Hirdetmény.

(Külön helyi vonatok életbeléptetése Orsova és Herkulesfürdő között.)
 Folyó évi július hó 13-ától kezdve további intézkedésig Orsova és Herkulesfürdő között minden csütörtökön és vasárnap- valamint ünnepnapokon külön helyi vonatok fognak közlekedni és pedig a következő menetrend szerint

Állomások	Menet- idő		Érkezés		Tartó- kódás		Indulás	
	perc	óra	perc	óra	perc	óra	perc	óra
Orsova	—	—	Délután		—	—	2	15
Toplecz	18	2	33	1	2	34	—	—
Herkulesfürdő	13	2	47	Délután		—	—	—
Herkulesfürdő	—	—	Délután		—	—	3	08
Toplecz	12	3	20	5	3	25	—	—
Orsova	18	3	43	Délután		—	—	—
Herkulesfürdő	—	—	E s t e		—	—	8	25
Toplecz	18	8	43	1	8	44	—	—
Herkulesfürdő	13	8	57	E s t e		—	—	—
Herkulesfürdő	—	—	E s t e		—	—	9	15
Toplecz	12	9	27	1	9	28	—	—
Orsova	18	9	46	E s t e		—	—	—

Ezen vonatok úgy az Orsováról-Herkulesfürdőre, valamint a Herkulesfürdőről-Orsovára és regényes vidékére való kirándulásoknál igen előnyösen használhatók.
 Különösen figyelmeztetjük a t. utazó közönséget, hogy Orsováról minden vasárnap külön hajót indítunk Ada-Kaleh érin-

tésével a vaskapuzhoz, minden csütörtökön pedig Orsováról a természeti szépségekben gazdag Kazánszorosba és vissza Orsovára.

Ezen hajómeneteket a herkulesfürdői közönség, melynek kényelmére, a be- és kiszállhatásra, a kirándulási hajók az orsovai vasuti állomás közelében levő Koronakápolnánál is megállanak, a Herkulesfürdőről a fenti menetrend szerint délután 3 óra 8 perczkor induló vonattal elérheti a dunai kirándulás befejeztével pedig Orsováról este 8 óra 25 perczkor visszatérhet Herkulesfürdőre.

Az Orsováról délután 2 óra 15 perczkor Herkulesfürdőre és Herkulesfürdőről esti 9 óra 15 perczkor Orsovára induló vonatokat pedig az Orsováról Herkulesfürdőbe kirándulók használhatják igen előnyösen.

A kirándulási gőzösök vasárnap és csütörtöki napokon rendszeres érkezés alkalmával mindig délutáni 4 órakor folytatják utjukat, illetve indulnak el Orsováról, ahová esti 8 óra körül érkeznek vissza.

A fent érintett helyi vonatokhoz rendszeres menetjegyek váltandók, a külön hajómenet pedig, melyre a jegyek orsovai hajóügynökségünkénél váltandók, Orsováról a vaskapuzhoz és vissza 30 krajczárba, Orsováról a Kazánszorosba és vissza pedig összesen 60 krajczárba kerül személyenkint.
 Budapest, 1893. évi július hóban.

Az igazgatóság.
 (Utánnomás nem díjazatik.)

Szülők figyelmébe.
 Elsőrangú házban Temesvár-Józsefváros, Misits-utca, 9. szám alatt, 2, esetleg 3 fitanuló
teljes ellátásban
 felvétetik.
 (526—2.2)